

Ordføreren (Axel Ivan Pedersen): Som det fremgår af udvalgets betænkning, omfatter lovforslaget og de af ministeren og udvalget i fællesskab stillede ændringsforslag ialt 340 personer, og jeg skal på udvalgets vegne tillade mig at indstille lovforslaget og de stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Ved den lov, som blev gennemført i december måned, opnåede 460 personer indfødsret, det vil altså sige ialt 800 personer i indeværende folketingsår. Hertil kommer et vist antal umyndige børn, som automatisk følger forældrene.

Udvalgets arbejde har strakt sig over 22 møder, og der er i disse tillige behandlet en del ansøgere, som har fået afslag af forskellige årsager; det drejer sig om ialt 95.

På udvalgets vegne vil jeg gerne takke den højtærede minister og ministeriets embedsmænd for et godt og behageligt samarbejde.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg takker udvalget for det omfattende og udmærkede arbejde, det har udført, og som jo er udtryk for, at man i folketingsudvalget har været i stand til at videreføre traditionerne, fra dengang det var et landstingsudvalg, der havde disse sager til behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1—3 (herunder ændringsforslag om indsættelse af en ny paragraf) og lovforslagets §§ 1—5, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om familiefideikommisssers overgang til fri ejendom.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2767; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 513).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Erhard Jakobsen): Da vi havde lovforslaget om familiefideikommisssers overgang til fri ejendom til første behandling i det høje ting, var det vist den almindelige opfattelse blandt ordførerne som blandt de ærede medlemmer, der fulgte forhandlingen, at man her stod overfor en lille og en let sag, lille, fordi lovforslagets økonomiske rækkevidde var ret beskeden, og let, fordi forslaget hovedsynspunkter ikke kunne forventes at rejse politisk strid, og hertil kom så, at forslaget var særdeles godt forberedt.

Vi, der nu i et udvalg har haft lejlighed til at se nærmere på sagen, har ikke helt den samme opfattelse, som vi havde dengang. Naturligvis regner vi stadig forslaget for en af denne samlings små sager, men helt så let, som vi først troede sagen var, finder vi den ikke mere. Vi har i alt fald følt os forpligtet til meget grundigt at gennemarbejde alle de spørgsmål, der har været fremme såvel om lovforslagets principper som om dets enkeltheder.

Allerede under første behandling rejstes her i det høje ting nogle spørgsmål af denne art, senere er flere kommet til, rejst dels af udvalgets medlemmer og dels af interesserede folk udefra. I udvalgets 4 møder og de 2 samråd med den højtærede justitsminister har vi haft lejlighed til at drøfte disse spørgsmål, og jeg skal kort omtale, hvilket resultat drøftelserne har ført til. Det vil, forsåvidt drøftelserne er mundet ud i ændringsforslag, fremgå af den afgivne betænkning, men jeg vil gerne udover at redegøre for de stillede ændringsforslag sige lidt også om udvalgets øvrige drøftelser, der ikke har ført til fremsættelse af ændringsforslag.

Under førstebehandlingen blev spørgsmålet rejst, om det ville være muligt i lovforslaget at tage et særligt hensyn til den ikke særlig store gruppe af fideikommisbesiddere — en 10-11 stykker ialt — hvis pengefideikommisser er anbragt i større fast ejendom.